

Έρση Σωτηροπούλου: Η σύγχρονη Ελληνίδα αναζητά τη χειραφέτησή της

ΠΙΣΤΗ ΣΤΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΝΑ ΘΟΛΩΝΕΙ ΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ, Η ΕΡΣΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ-ΕΥΑ ΝΑ ΨΗΛΑΦΙΖΕΙ ΣΤΑ ΤΥΦΛΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΗΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ. ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΗ

Ηδη από τον τίτλο η Έρση Σωτηροπούλου προϊδεάζει για τις προθέσεις της. Η *Εύα* δεν μπορεί παρά να είναι μια γυναίκα κλειστή. Άλλες βιβλικές συνδηλώσεις δεν υπάρχουν, ούτε θα μπορούσαν να υπάρχουν σε έργο της συγκεκριμένης πεζογράφου. Η *Εύα* είναι μια σύγχρονη γυναίκα. Δεν είναι η παράπλευρη παραμυθία μιας απώλειας, δεν είναι δηλαδή το κατοικίδιο κανενός Αδάμ. Στον ρόλο που της επιφυλάσσει η Σωτηροπούλου – και στο μυθιστόρημα,

Έρση Σωτηροπούλου
ΕΥΑ
ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ, 2009
ΣΕΛ. 213

Της δίνονται, με άλλα λόγια, ανδρικά προνόμια, σε μία ιδιαίτερα αντιστροφή ρόλων όπου ο σύντροφός της είναι αυτός που πατάει περισσότερο στη γη, είναι ο σώφρων διαχειριστής του οικογενειακού προϋπολογισμού, είναι αυτός

που ξέρει από την αρχή ότι δεν θα καταφέρει ποτέ να γίνει κάτι καλύτερο από αυτό που είναι. Είναι πλήρης η αντιστροφή των ρόλων; Όχι ακριβώς, αφού εκείνη ήθελε παιδιά αλλά αυτός όχι και επίσης αφού εκείνος διατηρεί το «πρόνομο» της βίας. Το καστούκι που της έδωσε λίγες ώρες, πριν από την εκκίνηση της αφήγησης είναι ο καταλύτης που φαίνεται να οδηγεί την *Εύα* σε μια οριστική και συνολική αφύπνιση.

Η δράση τοποθετείται στην περιοχή της Πλατείας Θεάτρου. Όχι τυχαία, αφού το μπέρδεμα των ρόλων των δύο φύλων συνδυάζεται με το κουβάρι των χρήσεων σε μια ολόκληρη περιοχή. Το πρώι βασίλειο του εμπόριο, το βράδυ υπάρχουν καλλιτεχνικά στέκια, τη νύχτα κυριαρχεί ο πληρωμένος έρωτας, Η *Εύα*, μπερδεμένη κι αυτή από αυτό το θέατρο

του παραλόγου, βγαίνει από ένα κλαμπ, ξημερώματα Χριστούγεννων, όπου γινόταν ένα σημαντικό πάρτι στα κυκλώματα των εκδόσεων και του βιβλίου. Η ίδια είναι επιμελήτρια σε εκδοτικό όικο και ονειρεύεται να γίνει συγγραφέας. Στη διάρκεια του πάρτι ο σύντροφός της χανόταν κατά διαστήματα, αλλά και η ίδια, που τον είχε συνεχώς στο μυαλό της, κατέληξε να φιλιέται στις τουαλέτες με νεαρό αστέρα της συγγραφής. Ύστερ από μια αναμυσομυούλα στο βαρετό πάρτι, βρέθηκε μόνη έξω, να περιπλανιέται στην Ευριπίδου. Γνωρίζεται με μία πόρνη, την ακολουθεί και καταλήγει σε ένα φτηνό ξενοδοχείο να παίζει το παιχνίδι της ειλκρίνεας – όλοι έπρεπε να αφηγηθούν μια αληθινή ιστορία – με μια απίθανη παρέα: την πόρνη από τα Κύθηρα που τη λένε Μόιρα, τη μικρό-

σωμη Τίτικα που είναι μέντιουμ, τον Ραμόν, έναν ηλικιωμένο φύλακα σε γκαράζ και τον Έντι, κατά κόσμον Κωνσταντίνο, που είναι πορτοφολάς. Το παζλ ολοκληρώνεται τα ξημερώματα, όταν η *Εύα* συναντά τη μοναδική της φίλη, Ελένη, που της λέει ότι θα μπορούσε να τα έχει όλα, αν ήθελε. Εκείνη όμως προτιμάει την εξερεύνηση του κόσμου. Κοιτάζει τη Μόιρα που της λέει: «Μη δίνεις σημασία, δεν πειράζει. Ίσα ίσα! Πάρε για παράδειγμα εμένα, μου κρέμεται μια ζαρτίερα. Δεν μου κρέμεται; Επίτηδες την έχω να κρέμεται.»
 «Για ποιο λόγο;»
 «Γιατί κάτι πρέπει να πηγαίνει στραβά, να ξεφεύγει από τη νόρμα. Αλλιώς η ζωή είναι ανυπόφορη.»

Μανώλης Πιμπλής

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΤΗΣ

Στο μυθιστόρημα της Έρσης Σωτηροπούλου η *Εύα*, δηλαδή η σύγχρονη Ελληνίδα, είναι μια γυναίκα που διψάει να αποκτήσει εμπειρίες, να γνωρίσει άλλες εκδοχές ζωής χωρίς να είναι ακριβώς έτοιμη και ικανή γι' αυτό. Μοιάζει να κυκλοφορεί πίσω-μπρος σε έναν αυτοκινητόδρομο – ας πούμε στην Εγνατία –, να κοιτάζει τους κάθετους άξονες που οδηγούν σε άλλες χώρες, αλλά να μην αποφασίζει να μπει σε κάποιον. Οι ταχύτητες αυξάνουν αλλά τα τοπία, έστω και παραλλαγμένα, μένουν πάνω - κάτω ίδια. Ελληνικά. Η σύγχυση μεγαλώνει αλλά οι επιλογές φυγής δεν οδηγούν αναγκαστικά κάπου καλύτερα. Τα μεγάλα σύνορα είναι μέσα της.